

досягнення згоди між розробниками, продавцями і клієнтами;

прагнення до простоти дозволяє повніше відчутти переваги нової методології.

Отже, розглянувши засади agile-маркетингу, можемо резюмувати, що його головним завданням є покращення швидкості, адаптивності, прогнозованості і прозорості маркетингової складової бізнесу, підвищення гнучкості і сприйнятливості до змін у зовнішньому і внутрішньому середовищі.

Agile-маркетинг є способом застосування філософії і цінностей

методології agile в маркетинговій діяльності з метою створення запитуваної споживчої цінності, задоволення потреб клієнтів, розвитку позитивного клієнтського досвіду.

Методологія agile завдяки своїм перевагам дозволяє ефективно управляти підприємством і навіть галуззю в цілому, є дійовою для досягнення успіху в маркетингу та інших сферах діяльності, де знайде застосування. Ця методологія не повинна залишитись без уваги у галузях, які динамічно розвиваються або стають на такий шлях, а саме такою галуззю є залізничний транспорт.

Список використаних джерел:

1. Ярмолук О.Я., Сабірова І.М. Використання SKRUM методології в маркетинговій діяльності підприємств // Інфраструктура ринку, 2017. – Вип. 7. – С. 267-270. – [Онлайн] – Доступно: http://www.market-infr.od.ua/journals/2017/7_2017_ukr/46.pdf (Дата звернення: 06.08.2024).

2. Brinker S. Hacking Marketing: Agile Practices to Make Marketing Smarter. – New Jersey, U.S.: Wiley, 2016. – 288 p.

3. Cole R., Scotcher E. Brilliant Agile Project Management. – London, England: Pearson, 2015. – 187 p.

ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ

Циганчук В.А.

*викладач I категорії
ВСП «ВФКЕП ЗУНУ»*

За умов систематичних потрясінь та викликів, що виникають перед країною та економікою в цілому фактично кожного дня, суб'єкту господарювання стає дедалі складніше ефективно провадити свою фінансово-господарську діяльність, при цьому зберігаючи стійкість у ринковому, конкурентному середовищі. В

сьогоднішніх умовах воєнного стану не тільки ризики збитковості та банкрутства є цілком реальними загрозами для функціонуючої підприємницької одиниці. Мова йде не лише про можливе скорочення чи призупинення своєї діяльності, але й повну втрату майна та всіх ресурсів, до яких також відноситься дебіторська

заборгованість. Питаннями обліку дебіторської заборгованості на підприємстві було приділено багато уваги як зі сторони вітчизняних обліковців, так і в закордонній економічній літературі висвітлюються основні аспекти та новинки, стосовно обліку та визнання такого активу, як дебіторська заборгованість. Актуальним є поняття класифікації даного виду заборгованості з метою уникнення труднощів її погашення в період воєнного стану та нестабільності. На сьогоднішньому етапі розвитку економіки, заборгованість наших дебіторів класифікується в залежності від терміну погашення та ділиться на поточну заборгованість та довгострокову заборгованість. Основою обліку довгострокової заборгованості наших дебіторів, термін погашення якої складає більше одного року або дванадцяти місяців з дати виникнення даного виду заборгованості, як правило, призводить до того, що даний вид заборгованості, навіть в період воєнного стану, в кінці кожного року має бути погашена [1].

Важливо зауважити, що облік поточної заборгованості дебіторів, в основному полягає у правильній класифікації таких зобов'язань.

Дослідженням проблем відображення в обліку розрахунків з дебіторами займалися вітчизняні та зарубіжні вчені, такі як Ф.Ф. Бутинець, М.Д. Білик, Н.В. Бондарчук, І.А. Волянчук, С.Ф. Голов, З.В. Гуцайлюк, Т.М. Мараховська, Я.В. Соколов, В.В. Сопко, Л.В. Черненко, В.О. Шевчук, та інших.

Заборгованість дебіторів є частиною в активах суб'єктів господарювання, що показує суму боргів підприємницькій одиниці на

певну дату. Важливо зазначити, що облік розрахунків з дебіторами в Україні ведеться відповідно до НП(с)БО 10 «Дебіторська заборгованість» та Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні». Для якісної фіксації господарських операцій з обліку розрахунків з дебіторами застосовують робочий план рахунків, де борги по даних розрахунках обліковуються на рахунках третього класу Плану рахунків бухгалтерського обліку [2].

Розрахунки з дебіторами за товари, роботи, послуги посідає як правило протягом досліджуваного періоду найвагомішу частку у структурі дебіторської заборгованості суб'єкта господарювання. Це в загальному позитивно впливає на стан ліквідності суб'єкта господарювання, при умові вчасного розрахунку та нульовій позначці безнадійних боргів. Оскільки наявність безнадійних боргів матиме негативний тиск не лише на ліквідність підприємства, а й на фінансові показники діяльності суб'єкта господарювання в цілому.

Побудова якісних систем контролю за вчасно проведеними розрахунками з дебіторами робиться з метою забезпечення отримання даних не тільки про те, що відбулося, але й про коливання, які можуть відбуватися. Це необхідно для того, щоб регулювання могло відбуватися в на початковому етапі.

Як результат, впровадження якісної системи управління розрахунків з дебіторами має стати: забезпечення безперервної роботи суб'єктів господарювання; мінімізація обсягів вільних поточних активів, і, як наслідок, зменшення витрат на їх фінансове забезпечення; пришвидшення обігу оборотних

активів; максимальний рівень прибутку підприємства при збереженні рівня ліквідності; підвищення показника фінансової безпеки суб'єкта господарювання [3].

Управління суб'єктом господарювання показує сукупність взаємопов'язаних процесів у плануванні, організації, мотивації та контролі, які в свою чергу забезпечують поставлення та досягнення цілей підприємства в цілому. Найактуальніші проблеми обліку розрахунків з дебіторами в період воєнного стану є:

- Організація обліку розрахунків з дебіторами та її місце в обліковій політиці підприємства;
- Об'єктивна оцінка дебіторської заборгованості;
- Можливість створення та його облік резерву безнадійних боргів;
- Особливості відтворення

дебіторської заборгованості на рахунках бухгалтерського обліку.

Таким чином можна впевнено стверджувати, що рівень заборгованості суб'єкта господарювання безпосередньо має вплив на здатність діяти в кризових умовах, а саме в період воєнного стану. Дане питання ставить чітку вимогу, яка полягає у впровадженні дієвого інструментарію оптимізації розміру розрахунків з дебіторами. Для українських підприємств в умовах воєнного стану забезпечення безпечного функціонування, в тому числі шляхом оптимізації рівня дебіторської заборгованості, є основним завданням. Не менш суперечливим є питання вартості, за якою, власне, такий вид заборгованості має бути відображений у фінансовій звітності.

Список використаних джерел:

1. Бутко Н., Погрібняк В. Організація обліку дебіторської заборгованості в управлінні підприємством. Молодий вчений. 2020. № 12 (88), с.110–114.
2. Журавська І. Л. Облік розрахунків з постачальниками та підрядниками. Збірник тез Житомирського аграрного університету. 2017. № 4. с. 56–59.
3. Сидоренко О. О. Визнання, класифікація та окремі аспекти обліку дебіторської заборгованості у суб'єктів господарювання. Інфраструктура ринку. 2019. Вип. 32. с. 449–456.

ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ МОЖЛИВОСТЕЙ ДЛЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ЗАЛІЗНИЧНИХ ВОКЗАЛІВ ЯК ВАЖЛИВОЇ СКЛАДОВОЇ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

Мельник Т.С., д.е.н.,

Акціонерне товариство «українська залізниця»

Христофор О.В., к.е.н., доцент,

Акціонерне товариство «українська залізниця»

В напрямку реалізації плану заходів з реформування залізничного транспорту та впровадження Стратегії АТ «Укрзалізниця» на 2019-2023 роки

у жовтні 2019 р. в складі товариства було створено відокремлений структурний підрозділ – філія